

fandt den højtærede Minister det betegnende, at selve Maalingens Resultat indgaar som et Led i et af Skibstilsynets Anliggender, nemlig Fribordsberegningen. Det undrer mig unægteligt, at den højtærede Minister, som jo ubestrideligt hører til de gode Hoveder, ikke har haft Blikket aabent for, at dette Eksempel netop støtter min Opfattelse og undergraver Ministerens egen. Hvad viser det nemlig? Det viser jo Tilsynets Afhængighed af Skibsmaalingen, og det var vist neppe det, den højtærede Minister ønskede at præcisere. Men naar Forholdet er det, og det er det, saa vilde det naturlige dog være, at det var Skibsmaalingen og Registreringsbureauet, som udfærdigede Fribordscertifikaterne. Jeg maa derfor stadig vende mig imod den foreslaaede Sammenlægning af Skibsmaalingen og Skibstilsynet. Det eneste naturlige — ja, jeg kan gaa lidt videre og sige, det efter min Mening eneste forsvarlige vilde være at samle Skibsregistreringen, Skibsmaalingen og Skibstilsynet under een fælles Chef, og saa vilde igen det naturlige være at føje det nye, Skibstilsynet, som et Led ind under det gamle, der, som allerede nævnt, har virket til almindelig Tilfredshed.

Hvad selve Skibsmaalingen angaar, er jeg vedblivende i høj Grad betænkelig ved, at denne Institution svækkes. Naar Skibsmaaleren skal erstattes med en Ingeniørassistent, Skibsmaalerassistenten med en Kontorassistent — det vil med andre Ord sige, at man mener det ikke nødvendigt at have i disse Stillinger saa dyr Arbejds-kraft som den, man har i Øjeblikket, uagtet den paa ingen Maade kan siges at være særlig kostbar — ligger det nær at frygte for, at Arbejdet vil blive mindre godt udført, og for, at den Anseelse, Landet har nydt og med Retten har nydt Verden over paa Grund af vor ypperlige Skibsmaaling, skal svækkes. Skibsmaaling er ikke saa lige at løbe til, som man har villet give det Udseende af, baade fra den højtærede Ministers Side og fra anden Side under Udvalgsbehandlingen. Skibsmaaling er en Specialitet, og den kræver en særlig Uddannelse. Jeg skal i saa Henseende nævne, hvad der er mig bekendt, at ude fra Landets Toldsteder, hvor man jo er pligtig at foretage Skibsmaalingen, rettes der jævnlig Anmodning til Bureauet herinde om, at dette vil sende kvalificeret Arbejds-kraft ud til at foretage Maaling af Fartøjer, som de paagældende Toldsteder ikke selv mener at være i Stand til at udføre paa fyldestgørende Maade. Jeg vil høfligt henstille til den højtærede Minister inden Lovfor-

slagets endelige Vedtagelse i det andet høje Ting at søge dette Forhold nøjere oplyst. Jeg er paa Forhaand sikker paa, at han da vil faa den Oplysning, jeg her har fremsat, bekræftet, og naar den højtærede Minister faar det, kunde det dog være, han blev noget betænkelig ved at lægge Navn til denne Del af Forslaget. Derfor maa jeg stadig vende mig mod dette, at man vil ombytte disse Stillinger, Skibsmaalerens og Skibsmaalerassistentens, med en Ingeniørassistents og en Kontorassistents, og jeg gæntager, at Hensynet til den økonomiske Vinding ikke kan være afgørende, da det er ganske smaa Beløb, her er Tale om at spare.

Saa har jeg kun tilbage at gøre nogle Bemærkninger angaaende det Ønske, jeg har fremsat i Udvalget, og som jeg desværre ingen Tilslutning fandt til, Ønsket om, at de i Sagen interesserede Erhvervsorganisationer var blevet spurgt, inden Rigsdagen traf sin Afgørelse. Jeg lægger megen Vægt paa dette, det er i mine Øjne et Spørgsmaal af principiel Betydning. Efter min Mening burde intet Lovforslag komme til Rigsdagen, uden at de interesserede var blevet afæsket Oplysning om deres Stilling til det, og uden at deres Svar var vedlagt til Oplysning for Rigsdagen. Ja, jeg kan egentlig godt gaa et Skridt videre og sige, at efter min Opfattelse burde ethvert Lovforslag være Frugten af et Samarbejde mellem de forskellige Organisationer og den røde Bygning og ikke fremsættes som et Produkt alene af Kontorvisdommen derovre. Noget saadant har der jo slet ikke været Tale om ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, det har end ikke været forelagt selve det Bureau, hvis Forhold foreslaas ændret i saa høj Grad, for den samme Dag, da det laa her paa Tingets Bord. Det havde dog ligget nær, forekommer det mig, om Bureauet havde faaet Lejlighed til at fremsætte sit Syn paa Sagen. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Minister ikke har forlangt at faa saa alsidige Oplysninger om Forholdene som vel muligt, inden han tog Ansvar for Lovforslagets Fremsættelse.

Overfor min Paastand om det nyttige og rigtige i at høre Organisationerne er der blevet indvendt, at det stod enhver Organisation frit for at henvende sig til Rigsdagen gennem de Udvalg, der ned sættes om de forskellige Sager, naar den fandt Anledning dertil. Det er jo rigtigt. Vi har set ovre i det andet høje Ting, hvordan det ligefrem er strømmet ind med Deputationer fra de forskellige Organisa-